

[Justitsministeren]

dets seneste årsberetning kan eksempelvis nævnes Ålbæk, Frøstrup, Fjerritslev, Bording, Vildbjerg, Tranebjerg og Sdr. Saltum.

I den foran nævnte landsplanredegørelse hedder det bl. a.: »Egnsudviklingsstøtten har i snart 20 år spillet en betydelig rolle i bestræbelserne på at fremme en ligelig udvikling i landet. Der vil i fremtiden ske en samordning af egnsudviklingsstøtten med regionplanlægningen i egnsudviklingsområderne, som vil betyde en væsentlig styrkelse af dens virkning. Det vil herved blive muligt at give støtten i netop de områder, som ifølge regionplanerne skal have erhvervstilvækst. Det vil desuden medvirke til at fremme gennemførelsen af regionplaner.«

Egnsudviklingsrådet er indstillet på, når der – formentlig i 1980 eller 1981 – foreligger godkendte regionplaner, da at tage spørgsmålet om afgrænsningen af egnsudviklingsområderne, der blev revideret pr. 1. januar dette år, op til fornyet overvejelse, bl. a. for at sikre, at den forudsete samordning med lands- og regionplanlægningen kan realiseres. På denne baggrund vil jeg ikke finde det rigtigt på nuværende tidspunkt at foretage ændringer af den geografiske afgrænsning af egnsudviklingsområderne.

Når forslaget derpå går ind for en graduering af støttesatserne, må jeg erindre om, at en graduering jo allerede er gennemført ved opdelingen af egnsudviklingsområderne i generelle og specielle udviklingsområder, hvor støttemulighederne er forskellige. Jeg tror ikke, at yderligere opdelinger af et trods alt så begrænset landområde som vort ville være sagligt velbegrundet. Hertil kommer, at det må forekomme betænkeligt at nedsætte niveauet for støtte til projekter i de større bysamfund, og dette ville være en forudsætning for en sådan yderligere graduering, idet de inden for EF gældende maksimumsgrænser for den støtte, der kan ydes her i landet, 20 og 25 pct. nettoværdi efter skat, er til hinder for, at de eksisterende støttesatser kan forhøjes.

Endvidere må det for god ordens skyld påpeges, at en del af de indikatorer, forslagsstillerne tænker sig anvendt som afgrænsningsgrundlag, ikke kan tilvejebringes, simpelt hen fordi der ikke i dag foreligger nødvendige statistiske oplysninger om små bysamfund.

Ved administrationen af egnsudviklingslovens finansielle bistandsmuligheder har egnsudviklingsrådet i øvrigt til stadighed været opmærksom på forholdene i de egne, hvor de forelagte projekter agtes gennemført, således at man ved udmålingen af finansieringsbistandens størrelse og ved vurderingen af den risiko, der ved finansieringsbistandens ydelse påføres statskassen, anlægger en mere liberal holdning over for projekter fra egne, der har et særligt påtrængende behov for udvikling af erhvervslivet, end over for projekter fra andre egnsudviklingsområder.

Man kan vel næppe afvise muligheden af, at man gennem en særlig kraftig støtte kunne tilgodese de samfund, der er under omdannelse til gammelmandssamfund eller hyggelige Tornerosebyer, som det så poetisk hedder i bemærkningerne.

Såfremt det fortsat skal være hovedformålet med anvendelse af egnsudviklingsmidlerne at medvirke til opbygning af effektive og levedygtige erhvervsvirksomheder, bør man dog nok være lidt forsigtig med at fremkalde en lokalisering af virksomheder, der ikke harmonerer med erhvervslivet i øvrigt.

Til det foran anførte skal føjes, at de problemer, der knytter sig til landsbysamfundenes fremtid, ikke synes at gøre sig gældende specielt i egnsudviklingsområder, men snarere er et landsomfattende anliggende. Miljøministeren har netop nedsat en kommission, der skal undersøge landsbysamfundenes problemer. En ændring af egnsudviklingsloven eller dennes administration i den i beslutningsforslaget angivne retning må også af den grund anses for betænkelig.

I beslutningsforslagets punkt 2 vedrørende opførelse af erhvervsejendomme, altså de såkaldte industrihuse, ser jeg ikke umiddelbart problemerne. Der er således intet til hinder for, at personer eller selskaber, der opretter nye virksomheder eller påbegynder nye produktioner, kan leje eller købe erhvervsbygninger opført i henhold til egnsudviklingslovens § 9, når grundlaget for de pågældende virksomheder i øvrigt er acceptabelt. Af de fra 1. april 1976 til 31. december 1977 bevilgede 27 industrihuse er således 9 lejet eller købt af nyetablerede virksomheder.

Westh (S):